

των Βέντελ Μπέρρυ, Τζιανότσο Πούτσι, Βαντάνα Σίβα, Μαουρίτσιο Παλλάντε

Αρχές

Η καλλιέργεια της Γης, μαζί με τις δασικές δραστηριότητες, είναι απαραίτητη για την ανθρώπινη επιβίωση.

Η ύπαιθρος προβλέπει για όλες τις θεμελιώδεις μας ανάγκες, νερού, αέρα, βιοποικιλότητας, τροφής, ενέργειας, ινών (βαμβάκι, μαλλί, λινό κ.λ.π.) και υλικών δόμησης.

Η Γη είναι ιερή, δεν είναι δικό μας έργο. Είναι η φυσική κατοικία κάθε έμβιου. Με επίκεντρο τη Γη πλέκεται η ταυτότητα των ανθρώπινων κοινοτήτων εάν δεν είναι μεταλλαγμένη, κατακερματισμένη, και δεν είναι δέσμια ωφελιμιστικών οπτικών και σκοπιμοτήτων.

Το χώμα στο οποίο περπατάμε είναι αναμιγμένο με τους προγόνους μας. Το σώμα μας θα καταλήξει τροφή της Γης, απόδειξη ότι δεν είναι κτήση μας αλλά ότι εμείς ανήκουμε σε αυτή.

Η ύπαιθρος είναι ζωντανή κοινότητα μυριάδας οργανισμών και, σαν «σώμα», έχει ανάγκη από φροντίδα, τροφή και ξεκούραση.

Η ύπαιθρος είναι θεμελιώδης για την διαρκή αναζωογόνηση των ανθρώπινων κοινοτήτων και, ως εκ τούτου, χρήζει ανάδειξης της αξίας της και της ιερότητας της.

Όλοι οι πολιτισμοί στηρίχθηκαν στην καλλιέργεια της Γης, αλλά κανένας δεν στάθηκε τόσο καταστροφικός απέναντι στην φύση όσο ο δικός μας αναδεικνυόμενος, κατά συνέπεια, ο ποιο εύθραυστος από όλους.

Οι βιομηχανικές τεχνολογίες που εφαρμόζονται στην εκμετάλλευση της Γης - ζιζανιοκτόνα, χημικά λιπάσματα, αντικρυπτογαμικά, πετρελαιοκίνητα μηχανήματα, μεταλλαγμένοι σπόροι, μαζικές μονοκαλλιέργειες για την παγκοσμιοποιημένη αγορά, που αλλοιώνουν τον χώρο και το τοπίο για να τα καταστήσουν λειτουργικά ως προς την τεχνολογία – δεν είναι καλλιέργεια και γεωργία αλλά βιομηχανική δραστηριότητα και, κατά συνέπεια, δεν πρέπει να απολαμβάνουν προνόμια «δημόσιου οφέλους». Ενώ η κλοπή ενός μόνο μήλου έχει ποινικές συνέπειες, η συστηματική λεηλασία της γενετικής κληρονομιάς και η μόλυνση της διατροφικής αλυσίδας, με ανυπολόγιστες συνέπειες για τις τοπικές κοινωνίες, δεν θεωρούνται παράνομες από τις κυβερνήσεις αν και παραβιάζουν κατάφωρα τα θεμελιώδη δικαιώματα των λαών. Δεν υπάρχει κανένα οικονομικό όφελος σε θέση να δικαιολογεί εγκληματικές πρακτικές αυτού του τύπου.

Η Γη δεν ήταν, δεν είναι και δεν θα είναι ποτέ εμπόρευμα. Αποτελεί κοινό αγαθό. Από την

φύση της προορίζεται για κοινή χρήση και για κοινή απόλαυση.

Κοινό αγαθό είναι ο αέρας, που τα δένδρα και ο άνεμος μας τον δίνουν καθαρό, κοινό αγαθό είναι το νερό, που οι ρίζες της βλάστησης, τα πετρώματα και οι καταρράχτες το καθιστούν πόσιμο και υγιεινό όσο δεν μπορεί να το κάνει η οποιαδήποτε τεχνολογία, κοινό αγαθό είναι και το χούμους που σχηματίζεται κάτω από τα δένδρα και στους καλο-καλλιεργημένους αγρούς για να εμπλουτίσει την διατροφική αλυσίδα. Κοινό αγαθό είναι η διατροφική αλυσίδα μαζί με την γύρι και όλα όσα χρειάζονται τα έντομα, τα πουλιά, τα ζώα και η άγρια βλάστηση. Κοινό αγαθό είναι και οι σπόροι, αυτοφυείς και καλλιεργούμενοι, επιλεγμένοι διαχρονικά από αγροτικούς και αυτόχθονες πληθυσμούς σαν δωρεάν κληρονομιά για όλες τις επόμενες γενιές μαζί με τους καρπούς των κόπων τους και όλων τους των επινοήσεων. Κοινό αγαθό είναι, εν τέλει, η Γη για όλες τις αυτόχθονες φυλές. Αλλά και στις αγροτικές κοινωνίες της ατομικής ιδιοκτησίας διασώζονται μορφές κοινοχρησίας και κοινοκτησίας όπως στους τοπικούς δρόμους, στο δίκτυο των ρεμάτων, στις όχθες των ποταμών, στα ρυάκια και στην πηγές, προσβάσιμες από όλους, αυτόχθονες και περαστικούς.

Όλοι όσοι διαφυλάσσουν και μεταφέρουν αυτό τον αναντικατάστατο πλούτο, σεβόμενοι τους φυσικούς κύκλους διατροφής των φυτών, βελτιώνοντας τον φυσικό καθαρισμό και τον εμπλουτισμό του υδροφόρου ορίζοντα, υποβοηθώντας την αύξηση της απορρόφησης διοξειδίου του άνθρακα και νερού από τις βιομάζες με την μορφή χούμους, εμπλουτίζοντας τα εδάφη, μεταλλάσσοντας τις τοξικές ουσίες σε χρήσιμες, προστατεύοντας τα εδάφη από την διάβρωση, βελτιώνοντας την ποιότητα των ειδών διατροφής για τους ίδιους και την τοπική κοινότητα και σφραγίζοντας το τοπίο με «δουλεμένη», οικεία, ομορφιά, ασκούν δραστηριότητες «δημόσιου οφέλους». Η δράση τους υπερέχει εκείνης των κυβερνήσεων και των διεθνών οργανισμών.

Αγροτικοί και αυτόχθονες πληθυσμοί δεν είναι παραγωγοί εμπορευμάτων αλλά επιστάτες και επιτηρητές της Γης και της κοινής μας επιβίωσης. Παράγοντας τα αναγκαία αγαθά για την δική τους επιβίωση, θρέφουν και εξανθρωπίζουν τον χώρο τους, τον καθιστούν οικείο για την κοινότητα των έμβιων και άβιων στην οποία ανήκουν όλοι.

Οι τοπικές κουλτούρες, αγροτικών και αυτόχθονων πληθυσμών, είναι προφορικές, στηριζόμενες σε επικοινωνιακή αμεσότητα αναλογικής και συμβολικής διαίσθησης, σε μία κοινή γλώσσα με την φύση: «γράφουν» στον χώρο και όχι στο χαρτί, με τα φυτά, τα ζώα, τα εργαλεία και τα αγαθά που φροντίζουν και παράγουν. Η ύπαρξη τους αφήνει χώρο στην σιωπή και στους ήχους όλων των έμβιων και άβιων, όλων των οικοσυστημάτων.

Οι τοπικές κοινότητες, αγροτικών και αυτόχθονων πληθυσμών, ζουν την διάσταση της ηθικής της επιβίωσης, με λίγα λόγια ικανοποιούν τις βασικές ανάγκες στηριζόμενες αποκλειστικά στην φύση, στο πλαίσιο τοπικών οικονομιών δικτύου, μέσω πρακτικών χρήσης της Γης που αποτελούν προϊόν προγονικών γνώσεων και δεξιοτήτων και απαιτούν συνεχή προσπάθεια διατήρησης φυσικών, κοινωνικών και πολιτισμικών ισορροπιών. Ο διατροφικός τους κύκλος είναι, από την φύση του, συνδεδεμένος με την τοπικότητα και εστιασμένος στην διαβίωση.

Φυσικές υποχρεώσεις

Η εργασία και η δράση των αγροτικών και των αυτόχθονων πληθυσμών, που ζουν την διάσταση της ηθικής της επιβίωσης, υπακούει στις κάτωθι υποχρεώσεις καθόσον η προστασία και η φροντίδα των τόπων τους έχει αντίκτυπο και επιπτώσεις σε όλο τον πλανήτη:

1. Συντήρηση και εμπλουτισμός του εδάφους με χρήση βιομάζας για τον διαρκή αύξηση του χούμους.
2. Υποστήριξη της διαρκούς φυτικής κάλυψης του εδάφους, ψυχανθών, θάμνων και δένδρων, για την διαφύλαξη της αναγκαίας και ευεργετικής συμβίωσης του μέγιστου δυνατού αριθμού ειδών.
3. Προστασία και αύξηση της απορρόφησης του νερού από το έδαφος, τον υδροφόρο ορίζοντα και τις πηγές και προστασία της ποσιμότητας του και των παραδοσιακών του χρήσεων σε επίπεδο τοπικότητας.
4. Φροντίδα του εδάφους μέσω της διαρκούς συντήρησης των ρεμάτων, των μονοπατιών, των ξερολιθιών, των αναχωμάτων, των τοπικών δρόμων, των αναβαθμών κ.λ.π.
5. Αποκατάσταση, βελτίωση και προστασία του πληθυσμού και της ποικιλότητας των τοπικών ζωικών και φυτικών ειδών, για την διατήρηση της βιοποικιλότητας και την αποφυγή μονοκαλλιεργειών.

6. Φροντίδα της υγιεινής της κατοικίας, της διατροφής και του χώρου, μακριά από την χρήση τοξικών και συνθετικών προϊόντων.

7. Παραγωγή υγιών τροφίμων για τους ίδιους όσο και για τους άλλους.

8. Προστασία και φροντίδα των διατροφικών ιδιαιτεροτήτων της τοπικότητας και, μέσω αυτής, της βιοπεριφερειακής αυτάρκειας: μόνο όταν η αυτόχθονη κοινότητα διατρέφεται με τα προϊόντα της Γης της διασφαλίζει την πολιτική της ανεξαρτησία και προστασία των φτωχών της γης από την λεηλασία της τροφής τους.

9. Συντήρηση και προστασία του κοινοτικού και του κοινόχρηστου χώρου, της προσβασιμότητας στο νερό απ' όλους, αυτόχθονες και επισκέπτες, των τοπικών δρόμων, των δασών και όλων των παραδοσιακών διαδρομών.

10. Ενεργή διατήρηση και διάδοση της τοπικής προφορικής κουλτούρας.

11. Στόχευση του σταδίου οικολογικής ισορροπίας «κλίμαξ» και της βέλτιστης δυνατής συμβίωσης του ανθρώπινου είδους με όλα τα λοιπά έμβια και άβια είδη, στον ορυκτό, φυσικό τους, χώρο.

Φυσικά δικαιώματα αγροτικών και αυτόχθονων πληθυσμών

Όποιος εκμεταλλεύεται την Γη παραβαίνοντας τις παραπάνω υποχρεώσεις δεν δύναται να προβάλλει κανένα δικαίωμα ούτε να αποζημιώσει οικονομικά τους αυτόχθονες, αλλά υποχρεούται να επαναφέρει το τοπικό οικοσύστημα στην αρχική του κατάσταση.

Όποιος εκμεταλλεύεται την Γη με στόχο το κέρδος ασκεί βιομηχανική δραστηριότητα και, ως εκ τούτου, υπόκειται σε κάθε νόμο, κανόνα, υποχρέωση πιστοποίησης, υποχρέωση

υγειονομικού ελέγχου κ.λ.π. που προβλέπεται για τις δραστηριότητες αυτού του τύπου. Οι κυβερνήσεις ενεργούν αθέμιτα για κάθε παραχώρηση, σε βιομηχανίες και επιχειρήσεις, δικαιωμάτων που συγκρούονται με τα παραδοσιακά δικαιώματα των αγροτικών και των αυτόχthonων πληθυσμών.

Όλοι όσοι τιμούν τις παραπάνω υποχρεώσεις, ακόμα και αν δραστηριοποιούνται σε ένα ελάχιστο κομμάτι Γης, έχουν και τα παρακάτω φυσικά δικαιώματα, πρωτογενή, απαράβιαστα και αναπαλλοτρίωτα:

1. Το δικαίωμα διατήρησης του πλούτου και της κοινόκτητης φύσης της Γης που καθιστούν αθέμιτη και ανήθικη την απαλλοτρίωση, οιαδήποτε τύπου, ακόμα και για δημόσιο όφελος, καθόσον το δημόσιο όφελος που προκύπτει από τις παραπάνω υποχρεώσεις είναι υπεράνω κάθε άλλου οφέλους.
2. Το δικαίωμα στον αναλφαβητισμό, δηλαδή στην διαβίωση και στην επικοινωνία μέσω της προφορικής κουλτούρας και στην ταυτόχρονη εξαίρεση από κάθε υποχρέωση έγγραφης και ηλεκτρονικής πιστοποίησης δραστηριοτήτων που πρέπει να επιβαρύνει αποκλειστικά την γραφειοκρατία. Οι αυτόχθονες φυλές εξαιρούνται της υποχρέωσης έγγραφης πιστοποίησης της γεωκτημοσύνης τους για την οποία αρκεί η διαχρονική χρήση *ab immemorabili*.
3. Το δικαίωμα δωρεάν επιλογής και ανταλλαγής σπόρων με ταυτόχρονη απαγόρευση της κατοχύρωσης με πατέντα έμβιων έστω και εάν προϊόντων τεχνοεπιστήμης. Οι ποικιλίες των τοπικών οικοσυστημάτων, προσαρμοσμένες στην τοπικότητα σε βάθος χρόνου, αποτελούν προϊόν δραστηριότητας, δίχως αντάλλαγμα, για το καλό της κοινότητας.
4. Το δικαίωμα πρόσβασης στο νερό και η δίκαια απαγόρευση οιασδήποτε δραστηριότητας που θα μπορούσε να υποθηκεύσει τον υδροφόρο ορίζοντα, να ιδιωτικοποιήσει το αγαθό-νερό ή και να μειώσει την διαθεσιμότητα του για τους αγροτικούς και τους αυτόχθονες πληθυσμούς ή και τους κατοίκους της τοπικότητας.
5. Το δικαίωμα εξαίρεσης από νόμους και κανόνες υγιεινής των κυβερνήσεων: οι ελεγκτικοί μηχανισμοί υποχρεούνται στην διαδικασία της απόδειξης στην περίπτωση κατά την οποία υποστηρίζουν ότι παραδοσιακές πρακτικές τοπικής καλλιέργειας προκαλούν ζημιά στην υγεία των χρηστών και των καταναλωτών των προϊόντων της.

6. Το δικαίωμα εξαίρεσης από εμπορικές συμφωνίες, συμβάσεις και περιορισμούς κάθε τύπου, καθόσον η δραστηριότητα της κατευθείαν πώλησης στο λιανικό εμπόριο, από αγροτικούς και αυτόχθονες πληθυσμούς, ήταν ανέκαθεν ελεύθερη σαν μη εμπορική.

Φλωρεντία, 15 Οκτωβρίου 2008

Βέντελ Μπέρρυ
Τζιανότσο Πούτσι
Βαντάνα Σίβα
Μαουρίτσιο Παλλάντε

Από: http://prasinovelos.blogspot.com/2011/05/blog-post_29.html